

Sygn. akt III AUa 157/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja
Sędziowie:	SA Teresa Czekaj SA Bogdan Świerk (spr.)
Protokolant: st.sekr.sądowy Urszula Goluch-Nikanowicz	

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r. w Lublinie

sprawy K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 27 grudnia 2012 r. sygn. akt VIII U 2183/12

zmienia częściowo zaskarżony wyrok przez ustalenie daty powstania prawa do emerytury K. W. na dzień 1 kwietnia 2012 roku.

III AUa 157/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił K. W. prawa do emerytury. Organ rentowy przyjął, że ubezpieczony nie wykazał spełnienia wszystkich ustawowych przesłanek prawa do emerytury ponieważ nie udowodnił posiadania przynajmniej 15 lat pracy kwalifikowanej jako wykonywana w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od tej decyzji, kwestionując jej prawidłowość, K. W. nie zgodził się z ustaleniem organu rentowego, że nie dysponuje on niezbędnym okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Po jego rozpoznaniu Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 27 grudnia 2012 r. zmienił wyżej wskazaną decyzję w ten sposób, że ustalił K. W. od dnia 21 marca 2012 r. prawo do emerytury.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na poniższych ustaleniach faktycznych oraz ich ocenie prawnej: w okresie od dnia 20 września 1971 r. do dnia 19 stycznia 1974 r. K. W. był zatrudniony w (...) Fabryce (...) w L. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnika U. C 360. W czasie tego zatrudnienia odbywał od dnia 29 października 1971 r. do dnia 16 października 1973 r. czynną służbę wojskową. Kolejne zatrudnienie wnioskodawca wykonywał od dnia 25 stycznia 1974 r. do dnia 31 marca 1996 r. w Spółdzielni (...) w L. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o wadze powyżej 3,5 tony. W okresie od dnia 5 maja 1997 r. do dnia 4 września 1998 r. K. W. jako kierowca samochodu ciężarowego pracował u B. K. prowadzącego działalność w zakresie publicznego transportu ciężarowego. W ocenie sądu pierwszej instancji wymienione wyżej okresy wykonywania pracy przez wnioskodawcę były zatrudnieniem kwalifikowanym jako świadczone w szczególnych warunkach i w ten sposób ubezpieczony spełnił wszystkie ustawowe przesłanki prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wywiódł pozwany organ rentowy zaskarżając go w części dotyczącej daty przyznania prawa do emerytury i wnosząc o jego zmianę przez ustalenie, że K. W. ma prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2013 r. (jest to oczywista omyłka pisarska skoro apelacja została sporządzona w dniu 23 stycznia 2013 r.).

Skarżący zarzucił naruszenie prawa materialnego – przepisów: art. 100 ust.1 oraz art. 184 ust.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez niezastosowanie pierwszego z nich oraz błędna wykładnię i niewłaściwe zastosowanie drugiego przez co nastąpiło przyznanie prawa do emerytury dla wnioskodawcy przed rozwiązaniem przez niego stosunku pracy.

W uzasadnieniu apelacji wskazano, że K. W. rozwiązał swój stosunek pracy z dniem 31 marca 2012 r. Dlatego do tej daty nie mogło powstać jego prawo do emerytury skoro jeszcze wykonywał on zatrudnienie. Prawo do świadczenia powstaje z dniem spełnienia wszystkich jego ustawowych przesłanek. W tej sytuacji ubezpieczony mógł nabyć prawo do emerytury dopiero od dnia 1 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje: apelacja jest uzasadniona. Z treści świadectwa pracy wystawionego wnioskodawcy przez „(...) II (...) Krajowy i (...)” w G. (k. 27 akt emerytalnych wnioskodawcy) wynika, że zatrudnienie ubezpieczonego trwało do dnia 31 marca 2012 r. Zatem jego prawo do emerytury mogło powstać dopiero od dnia następnego, to jest od 1 kwietnia 2012 r. – co trafnie podniósł pozwany w swojej apelacji.

Dlatego apelacja jako całkowicie uzasadniona podlegała uwzględnieniu.

Z tych zatem względów i z mocy art. 386 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.